

## 93. Goddag, goddag, min Pige! her har du mig igjen.

(Landsoldatens Hjemkomst.)

Alla Marcia.

E. Horneman.

1. God - dag, god-dag, min Pi - ge! her har du mig i - gjen, her

treffer du til - li - ge saa mangen gammel Ven; du kan tro vi har stridt, vi har

døj - et, lidt; men nu er Danmarks Ri - ge for Tyd-sken at-ter kvit, ja for

Tyd-sken at - ter kvit. *f*

2. Døg vil du snart erfare,  
At hver, som drog afsted  
Alt med den tappre Skare,  
Drog ej tilbage med -  
Jeg vil sige dig blot,  
De har Forfald faa't -  
Men det skal jeg forsvare,  
De har det nu saa godt,  
Ja de har det nu saa godt!

3. Og vel det kunde hælde,  
Betragter du os ret,  
Saa kan du ikke kjende  
Os ligestraks saa let, -  
En Soldat blev Sergeant,  
En blev Lieutenant -  
Og somme hjemad vende  
Med Sølvkors saa galant -  
Ja med Sølvkors saa galant.

4. I husker nok hvorlunde  
De Danske bar sig ad,  
Ved Isted og Midsunde,  
Og sidst ved Fredriksstad -  
Vi har vist ham vor Braad,  
Da han blev for kaad; -  
Og mange tusind Munde  
Vil synge om den Daad -  
Ja vil synge om den Daad.

5. Ja Stormen og Attaqven,  
Det var jo kun Plasseer -  
Men Livet i Barakken  
Generte os lidt mer -  
Der var vaadt - der var raat,  
Der var inte godt,  
Og saa den Satans Flakken  
Paa Forpost - tænk Jer blot -  
Ja paa Forpost - tænk Jer blot. -

Adolph Recke.

6. Men vi vil inte klage  
 For hvad vi led ifjor, —  
 Nu vende vi tilbage,  
 Til Fader og til Moer. —  
 Til min Pige igjen, —  
 Vil jeg haste hen, —  
 Du er jo alle Dage  
 Min allerkjærestens Ven —  
 Ja min allerkjærestens Ven.

7. Og derfor nu vi byde  
 Farvel og Afsked ta'er  
 Med Fynboe og med Jyde  
 Og saa med Sjællands-fa'er,  
 Kun et Ord — Kammerat!  
 Hvis en tydsk Krabat  
 Vil Dannevirke bryde,  
 Saa er vi strax parat —  
 Ja saa er vi strax parat.

8. Ja vær du kun, min Pige,  
 Af Landsoldaten stolt —  
 Thi Kongen vil nok sige:  
 „Sit Løfte har han holdt,“  
 Sige frit — „Han har stridt,  
 Han har døjet, lidt —“  
 Men nu er Danmarks Rige  
 For Tydsken atter kvit,  
 Ja for Tydsken atter kvit.  
 (—h—e.)

## 94. God Nat sang nylig den Fugl i Skov.

Andante.

Paul Enemark.

1. God Nat sang ny-lig den Fugl i Skov og gjem-te sit Næbbag sin Vin - ge, og  
 al - le Blomster, før sødt de sov, god Nat de maat-te mig brin - ge. God  
 Nat, der - op-pe, god Nat, der-ne-de, god Nat, du Fugl i din Re - - de!

2. God Nat nu vinker fra Himlen blaa  
 Den klare, den dejlige Stjerne;  
 Saa vide monne dens Veje gaa,  
 Og dog jeg fulgte den gerne.  
 God Nat, I Toner fra Fuglevrimlen,  
 God Nat, du Stjerne paa Himlen!  
 Vilh. Fristrup.